Guanyar sense brillar

La densitat d'arguments de l'Spar Citylift Girona és suficient per tombar l'Al-Qázeres, un rival ben estructurat i amb un perímetre consolidat
El marge s'estreny però les gironines continuen líders

Una lliga regular de només 26 jornades se li pot fer llarga a l'Spar Citylift Girona? Doncs partits com el d'ahir abonen una resposta afirmativa. Un equip que se sap superior, que ve d'un primer esforç en competició europea i que sap que, si no conflueixen una tarda catastròfica amb el dia somiat del rival, ha de guanyar 10 dels 13 rivals amb tota facilitat. Després passa el que es va veure ahir a Fontajau, que no veus l'anella, que el rival et porta a la bardissa (lluny dels habituals 80 punts) i que acabes guanyant, sí, perquè s'ha de guanyar, però sense brillar. Motivar-se per aquests partits és el que fa llarga aquesta fase regular.

En el primer quart de l'Uni li va faltar un punt d'equilibri en l'anotació, basada en el triple (9 punts) i la transició (6) i li va sobrar algun desajustament al darrere que va donar vida a l'Al-Qázeres (21-20), sempre respirant amb Ferrari i Barbee. Amb Colhado esperant encara l'arribada d'una gran tarda –com menys ansiosa es mostri, més aviat ho aconseguirà–, l'equilibri es va aconseguir més amb Reisingerova, en el segon quart. La txeca ocupa els espais de tal manera que canvia el joc.

Malgrat un inici espès (25-20), l'Uni en fa prou explotant tres o quatre virtuts per trencar el rival. Perquè no és el mateix un contraatac si Murphy roba en primera fila o si ja corre per davant de la pilota. Tampoc és igual que Rosó ataqui en vertical a partir d'un bon bloqueig que si s'ha de buscar la vida en 1 per 1. I el risc d'un triple en transició és molt menor si se sap que Reisingerova i dues exteriors carregaran el rebot.

I així, l'Uni va anar desmuntant un equip prou ben organitzat dintre de les seves limitacions i que procura viure d'un perímetre (Ocete, Ferrari i Barbee) que només necessiten mirar-se per entendre's. Malgrat això, un 11-2 rematat per sis punts de Hampton obria el primer forat (38-24) i el tècnic visitant mirava i aturava el matx. El 40-28 de la mitja part, l'anotava Colhado en el seu primer bàsquet en joc.

Hampton, MVPPaola Ferrari (8 punts sense error), una defensa més fangosa i el blindatge de la cistella pròpia –l'Uni no va atrapar cap rebot d'atac en el tercer període– van permetre que l'Al-Qázeres guanyés el tercer parcial (20-22) i fins i tot s'arribés a situar a 7 (57-50) abans que Hampton, l'altra anotadora compulsiva del partit, clavés un triple (60-50) que l'enfilava als 22 punts.

L'Uni no era un prodigi de precisió en el tir, però la capacitat de rescatar pilotes que semblaven perdudes o com a mínim d'evitar punts fàcils del rival eren suficients. Això, i el lògic desgast de l'Al-Qázeres, que només confia en set jugadores, una menys que l'Uni tot i l'absència de Beea Sánchez. Amb 66-52, el temps mort visitant només podia tenir un destí: evitar que abaixessin els braços. No va poder impedir, però, que Hampton s'enfilés als 24 punts, 10 rebots i 35 de valoració, el seu segon MVP i el sostre de valoració del curs.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 29-10-2018, Pàgina 18

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1493265-guanyar-sense-brillar.html